in aliqua eccleſia nõ includiť rectoratus alicui⁹ ec-
cleſie. ſed tñ debet prouideri de beneficio ſito in ec
cleſia. Ex quo collige ꝛ tene menti ꝙ aliud ē proui-
dere in eccleſia ꝛ aliud de eccleſia. ꝛ vide bo. gl. que
allegat iſtum tex. in cle. j. j. c. ti. ¶ Nota ſecũdo ex
principio iuncto fi. ꝙ cũ mandať ꝓuideri de benefi
cio intelligiť de ſimplici. nam papa in mandato nõ
adiecit qualitatẽ ſimplicitatis ſed interpretando mã
datum ſuũ dicit ꝙ iuſſio videť emanaſſe ꝓ ſimplici
beneficio. ꝛ ꝓbať rõne. nam in litteris impetrañ ad
beneficia debemus facere ſtrictã interpretationẽ. vt
in. c. q̃uis. de ꝓben. li. vj. Item maior idoneitas re
quiriť in curato q̃ȝ in ſimplici ideo niſi expreſſe fiat
mentio de cura tãq̃ȝ mandato generali nõ venit be
neficium curatũ. tex. eſt no. in. c. cum in illis. eo. ti.
ꝛ li. ¶ Itẽ nota ibi noſtra ferať intentio. ꝛc. ꝙ man
datũ pape recipit vires a ſua intentiõe. ſemꝑ ergo
ↄiecturanda ē mens ꝓncipis. ad hoc. c. cũ adeo. et
c. ſuꝑ litteris. de reſcrip. ¶ Nota vltimo caſum no
tabilẽ ꝛ qui alibi vt credo nõ ē ita expreſſus ꝙ ſnia
excõmunicationis lata a delegato pape vltra com-
ꝓhenſa in reſcripto delegationis ē ipſo iure nulla.
Et voluerũt quidã ſumere ex iſto tex. ar. ꝙ ſnia ex-
cõmunicatiõis lata a delegato ↄtra intẽtionẽ dele-
gantis eſt ipo iure nulla. Vincẽ. tamẽ in. c. ex inſi-
nuatione. de reſcrip. dixit ꝙ quidã volentes facere
nouã ſectã dixerũt ꝙ ꝓceſſus delegati aut eſt iniu-
ſtus aut nullus. ſi iniuſtus eẽt cõtra intentionem
delegantis ꝛ per ↄñs nullus. ar. hui⁹. c. ſ; profecto
illud dictum nec primũ nõ approbať cõiter a doct.
licet vt refert hic dñs meus do. car. multi doc. con-
ſuluerũt ꝙ ſnia excõicationis lata a delegato ↄtra
intentionẽ delegãtis eſſet nulla ſed nec ſibi nec do.
An. nec mihi placet hoc dictum. nam de intentiõe
delegãtis nõ eſt ꝙ feratur excõicatio ſine monitõe
ꝛ tñ lata etiã a delegato tenet. vt notat Inno. in. c.
illud. j. de cle. excõ. mi. vide etiã Inno. in. c. ꝓ illoꝝ
ſ. e. vbi dicit ꝙ licet ſnia excõicationis ferať a dele-
gato ſine cãe cognitione nihilominus tenet licet ſit
iniuſta. ꝛ generaliter de proceſſu executorũ iniuſto
vide ꝑ Inno. in. c. ad aures. de reſcrip. vbi tenet il
lum tenere. vide etiã pulchrũ dictũ Inno. i. c. pru-
dẽtiã. de offi. deleg. vbi plus dicit ꝙ ſi delegat⁹ fert
ſniam ↄ clauſulã inſertã in reſcripto cõcernente in
ſtructionẽ circa merita cãe nihilominus tenet ſnia
qm̃ regula generalis hȝ ꝙ ſnia lata ↄ ius litigatori
valet. vnde op⁹ ē appellare. vt in. c. cũ inter. de re iu
di. Ad iſtũ tex. dic ꝙ excõicatio fuit hic lata excedẽ-
do vires mãdati. nã nõ habebat ptãtem ꝓuidendi
de rectoria ſeu dignitate. iõ nõ potuit cogere ad ob
ſeruãtiam illius qd nõ cadebat ſub ptãte ſua. ꝛ ad
hoc vltimũ no. ſemꝑ hũc tex. ¶ Sed quero quid ſi
mandať ꝓuideri in eccľia de beneficio ꝛ in illa eccle
ſia vbi dirigiť illud mãdatum ſũt prebẽde ꝛ alia be
neficia minora nũquid poſſit ꝓuideri de ꝓbenda⁊
doc. hic cõiter dicũt ꝙ nõ. ſ; ſi nõ eẽnt ibi niſi prebẽ
de ne mãdatũ ſit fruſtratoriũ poterit ꝓuideri de ꝓ-
bẽda. ar. c. abbate. j. de. v̄. ſig. Do. car. dicit ꝙ non
videť eẽ dñia ꝙ poterit in primo caſu ꝺ ꝓbenda. ni
hil allegat. ſ; ego allego ꝛ adduco tex. in. c. ꝓ illorũ

ſ. eo. vbi ſimpliciter fuit mãdatũ vt ꝓuideret ꝺ be
neficio ꝛ vigore illius mãdati fuit ꝓuiſum de cano
nicatu ꝛ ꝓbenda ſ; nihilominus mihi plus placent
dicta doc. qꝛ canonia ē lõge honorabilior q̃ȝ aliud
bñficium ſimplex. vñ canonici dicunť clerici primi
gradus ꝛ alij clerici ſimpliciter beneficiati dicũtur
ſecũdi gradus. vt no. Inno. in. c. ſedes. de reſcrip.
iõ cũ in reſcripto ſit fienda ſtricta interpretatio debe-
mus in dubio intelligere de bñficio minori. ar. hic
ꝛ in. c. j. ꝛ. ij. de fil. presby. li. vj. ꝛ in. d. c. q̃uis. de ꝓ-
ben. li. vj. Nec ob. c. ꝓ illoꝝ. qꝛ ibi fuit mandatũ de
bñficio cõpetẽti. quo caſu dicũt hic doc. ꝙ cõpetẽs
intelligiť ſm̃ qualitatẽ perſone. vnde ſi meretur ca
nonicatũ poterit ꝓuideri de eo licet in eccleſia ſint
alia bñficia ꝛ licet ipſi nõ allegent tex. ē no. in. d. c.
ꝓ illoꝝ. ¶ Quid aũt ſi mandať ꝓuideri de bñficio
ꝓbendali vel alio nunq̃d venit bñficiũ curatũ. q̃dã
cum quib⁹ tranſit Jo. an. tenẽt ꝙ ſic. ꝑ illã dictionẽ
vel alio. quaſi voluerit cõꝓhendere bñficium cura-
tũ. ſ; moderniores tenẽt oppoſitũ ꝛ meli⁹. ꝛ ↄtra hãc
ſniam antiquoꝝ videť tex. rotundus in. d. c. ꝓ illo
rũ vbi diciť ꝙ niſi fiat expreſſe mentio de cura non
venit bñficium curatũ. Nec ob. dictio alio. nã poti-
us facit ꝓ. qꝛ regulariter dictio alius facit poſitiõeȝ
eiuſdẽ qualitatis cũ ꝑcedentib⁹ vt no. i. d. c. ſedes.
debet ergo intelligi mandatũ de bñficio ꝓbendali
vel alio. ſ. ſiĺi ſ; curatũ nõ eſt ſiĺe. vt i dicto. c. cum in
illis. nam maior idoneitas ꝛ maior etas requiruntur
in bñficio curato q̃ȝ in alijs ſimplicib⁹. vt dixi in. c.
ſuꝑ inordinata. ſ. eo. ¶ In glo. j. in fi. no. gl. ꝛ ideȝ
no. in. c. accepim⁹. de eta. ꝛ quali. in glo. penul. ꝛ vi
de qd plene dixi in. c. rodulphus. de reſcrip. vbi te
tigi an ꝛ qñ comitatiui veniũt appellatiõe ciuium ꝛ
ecõuerſo. ꝛ videť tex. de ciuitate. in. c. ſi ciuitas. de
ſen. excõ. li. vj. vbi etiã habeť. Nunq̃d appellatione
ciuitatis veniant ſuburbia. ꝛ dr̃ ꝙ nõ niſi ꝓuiſio fa
ciẽs mẽtionẽ de ciuitate fruſtrareť effectu ſuo niſi
cõprehẽderet ſuburbia. ꝛ i hoc eſt ſingularis ille tex.
ꝛ i quo i materia odioſa appellatiõe ciuitatis nõ ſolũ
venit id qd muris claudiť ſ; etiaȝ ſuburbia. Et ex h̄
crederẽ ꝙ ſi ſtatutũ dictaret ꝙ in ciuitate non poſſit
exerceri certa ars ad effectũ vt ciues ſint itẽti alijs
artib⁹ ꝙ nõ poterit exerceri in ſuburbijs qꝛ defaci-
li ciues defraudarẽt dictã legẽ adeundo ad ſubur-
bia. ꝛ ꝓ h̄ facit. c. ſuꝑ ſpecula. j. de priuile. vbi inter
diciť ne leges legaňť pariſius vel in locis vicinis.
¶ In glo. ij. ibi de cõceſ. preben. qꝛ cũctis adde. lib.
vj. ꝛ de materia huius glo. vide tex. ibi ꝛ an execu-
tor poſſit reſeruare ſibi primã vacaturã vel aliam ꝛ
interdicere collatori ordinario ne cõferat. vide ho
die tex. i. c. executor. ꝛ i. c. ſi capľm. de ↄceſ. ꝓbẽ. li.
vj. ꝛ de executore dato ad ↄpellẽdũ. vide tex. i. c. ſi
ſoli. eo. ti. li. vj. ꝑ quẽ tex. reꝓhẽdiť opi. hui⁹ gl. i fi.

¶ De clerico egrotãte vel debilitato. Rubrica.

¶ Cõtinuať ad ꝓcedẽtia h̄ ordine. Supra viſũ eſt
de clericis nõ reſidẽtib⁹ ꝛ de ꝓbẽdis nõ ↄferẽdis eiſ
dẽ. ſ; qꝛ dubitari poterat nũquid eis egrotãtib⁹ ſint
prouẽt⁹ eccľie ſubtrahẽdi merito poſt precedentia
ſubijcit iſtam rubricam.

c

Um percuſſio.

Cle-
ricꝰ infirmus integre ꝑcipit bñficiũ ſui
fructus. h. d. ponit dictum cuiꝰ ra-
tionẽ interſerit ibi. qꝛ. ¶ Nota pri
mo ibi que ↄſueta ſunt. ꝙ in diſtri-
butionibꝰ faciẽdis attendit̃ cuiuſcꝫ eccleſie cõſuetu
do. poſſũt etiã canonici inter ſe ſtatuere vel conſue
tudinẽ inducere ſup qualitate ⁊ quãtitate diſtribu
tionũ ⁊ modo diſtribuendi a iure tñ nõ improbato
⁊ ꝓ hoc bo. glo. in. c. veniens. de vbo. ſig. li. vj. ⁊ ꝑ
Inno. in. c. cum cõſuetudinis. ꝫ. de cõſue. ¶ No.
ibi exemplo deterriti. ꝙ clerici nõ debẽt inhumani-
ter tractari ne alij terreãt̃ i clericatu. hoc eni videt̃
turbare ſtatũ eccliaſticum nedũ pñtem ſ etiã futuꝝ
Et poteſt adduci hic rõ multũ no. in ar. ꝙ clericus
nõ debet priuari bñficio ſuo ſine cã etiã ꝑ romanuꝫ
põtificem. nã ſi exñte infirmitate ⁊ ſic impotẽtia ſer
uiendi nõ debet ſubtrahi bñficiũ ne ex hoc turbet̃
ſtatus ecclie. ꝗ multofortius vbi nulla ſubeſt cauſa
rõnabilis. papa aũt nõ ẽ tolerandꝰ volens turbare
ſtatũ eccleſiaſticũ ſine cã rõnabili. vt no. dic̃ Inno.
in. c. quãto. de cõſue. ſed de hoc in diſputatõe dice
tur pleniꝰ. ¶ No. ibi militaret ecclie. ꝙ quilibet cle
ricus dicit̃ miles dei ⁊ militat in ecclia. ꝓ hoc tex. cũ
glo. xj. q. j. xpianus. xxiij. q. viij. rephenſibile. Ex ꝗ
infert̃ ꝙ queadmodũ nõ valet donatio facta cõcu-
bine ꝑ militẽ ſeculi. vt in. l. ij. C. de donat̃. inter vi.
⁊ vxo. ita nec donatio facta cõcubine ꝑ clericũ cum
ſit miles celeſtis ⁊ honorabilioꝛ ꝙ̃ ſecularis miles.
xcvj. di. in. c. duo ſunt. ⁊ ita diſputando tenuit Ri
char. malũ. ⁊ ſequit̃ Bar. in. l. affectiõis. ff. de do-
na. ⁊ vide qđ no. Jo. an. in. c. de his. j. de ſepul. qđ
bene notabis. ꝓ hoc facit glo. no. ꝗ cõiter tenet̃ in
l. miles. ff. de re iudi. que vult ꝙ ſicut ꝓpter debita
miles ſeculi nõ tenet̃ cedere bonis nec põt ↄueniri
vltra ꝙ̃ facere põt ita nec miles dei. de hoc dicã ple
ne in. c. Odoardus. de ſol. ⁊ i. c. ij. de pigno. ⁊ vide
aliã glo. in ſili in. l. ſtipendia. C. de excep. rei iudi. ꝗ
dicit ꝙ ſicͭ ſtipendia militũ nõ ſũt capienda ꝓ execu
tione ſñie ſic nec ſtipendia clericoꝝ. Ex his oĩbus
cõclude notabilẽ regulã ꝙ priuilegia tributa militi
bus ſeculi debent obſeruari quo ad milites dei. qđ
intelligo in caſibꝰ in quibus ſubeſt eadẽ rõ. ar. c. ge
neraliter. xvj. q. j. hoc dico. qꝛ militi ſeculari nõ im-
putat̃ ignorãtia iuris cũ habeat vacare armis. l. j. ⁊
qđ ibi no. C. de iur. ⁊ fac. igno. ⁊ no. j. q. iiij. i. §. no-
tandũ. ſ militi dei nõ ex toto ꝑceret̃ cũ ipſi poſſint
intendere ſcie ⁊ ſtudio lrarum. de quo vide qđ no.
in regula ignorãtia. li. vj. ¶ No. ibi quecuncꝫ ei ſi
ſanus eẽt. ⁊c̃. ꝙ clerico egrotãti nihil ẽ ſubtrahẽdũ
de his que cõſueuit ꝑcipere in ſanitate. infirmitas
ꝗ fingit eum reſidere ⁊ intereſſe diuinis. ⁊ intellige
hoc qñ infirmitas ẽ cauſa imediata nõ deſeruiendi
naꝫ ſi prius nõ reſidebat infirmitas ſupueniẽs nõ
tñ excuſat eũ. vt dicũt hic doc. ⁊ bñ. ⁊ latius dixi in
c. ad audientiam. de cle. nõ reſi. nã caſus ſupueni-
ens recipit declarationẽ ſcḿ ſtatũ precedẽtem. vt in
c. maioꝛes. j. de bap. ¶ No. vltimo ibi exiguitate.
ꝙ de omni diſtributione ꝓuentuũ eccleſie ſeu qua-
litercũcꝫ occurrentiũ dꝫ infirmꝰ habere portioneꝫ
quã ſolitus erat ꝑcipe tẽpore ſanitatis quãtũcũcꝫ
talis portio ſit exigua ⁊ modica. ⁊ hodie clariꝰ ꝓui
ſum ẽ in diſtributionibꝰ quotidianis vt egroto nõ
denegent̃. de cle. nõ reſi. c. vno. li. vj. ¶ Sꝫ ꝯ hunc
tex. facit pͥncipiũ. c. vbi narrat̃ ꝙ iſte canonicꝰ iuit
ꝑſonaliter ad papã. ꝗ nõ erat morbo detẽtus. So.
poterat eẽ talis infirmitas ꝗ impediebat deſeruire
ecclie nõ aũt ambulare qꝛ forte amiſerat officiũ lin
gue. ¶ In glo. ſi. ibi paſcendi ſũt. ⁊c̃. no. bñ glo. ꝙ
dñs tenet̃ paſcere famulos ſuos tpe infirmitatis.
Sed dubitat̃ nũquid teneat̃ ad oẽs impenſas for-
te eni eget magna cura ⁊ diuturna ⁊ in medicis eſt
exponẽda magna quãtitas pecunie. de hac qõne
vide per Bar. in. l. ſi cũ dotẽ. §. ſin autẽ. ff. ſo. mat̃.
⁊ in. l. in rebus. ff. cõmo. ⁊ ↄcludit ꝙ ad magnas ex
penſas nõ tenet̃. ar. illius. l. in rebꝰ. qđ intellige ra
tione famulatus. ſ alia rõne qꝛ ꝓrimꝰ ſi ille nõ ha-
beat vnde ſibi ſubueniat põt implorare officiuꝫ iu
dicis ꝯ eum vt ſibi ſubueniat ſi eſt ſoluẽdo. ⁊ idem
põt facere paup ꝯ quẽcũcꝫ diuitẽ. vide tex. cũ glo.
no. xlvij. di. in. c. ſicut. facit. c. paſce. lxxxvj. di. ⁊ ma
xime epi tenent̃ ſubuenire paupibus ⁊ his ꝗ non
poſſunt manibꝰ laborare. lxxxij. di. in. c. j. xij. q. j. ⁊
c. videntes. ¶ An autẽ famulo infirmo debeat̃ ſa-
larium. cõiter tenet̃ ꝙ nõ qꝛ caſus cõtingens i per-
ſonam illius qui locabat opas ſuas liberat ↄducto
rem a preſtatione mercedis. l. ſi vno. §. item cũ ꝗd.
⁊ qđ ibi no. ff. locati. ⁊ no. in. d. l. in rebꝰ. h tñ limita
qñ ſalariũ debet̃ alicui rõe ꝑſõe ſue dũtaxat ſecꝰ au
tem ſi dat̃ ſibi etiã ex cõtemplatione alioꝝ vt datur
ptãi. habet eni ſoluere ſuis iudicibꝰ ⁊ alijs famulis
de quoꝝ obligatione nõ liberat̃ per mortẽ. vñ cuꝫ
heredes defuncti teneant̃ illis ſoluere ex quo con-
ducti ſunt ita ⁊ poteſtas poteſt petere ſalariũ ab eo
ꝗ eũ cõduxit. de ꝗ dicendũ vt plene no. i. l. dic̃ fun-
cto. ff. d offi. aſſeſ. ¶ Quid aũt i doctore ⁊ aduoca
to qui deceſſerũt nõ finita ↄducta ſeu cã aduocatio
nis. nunquid eoꝝ heres debeat habere ſalariũ toti
us tẽporis an vero tenetur ꝓ rata ſeruicij ſeu tẽpo
ris. dic vt no. per glo. ⁊ Bar. i. l. j. ff. de varijs ⁊ ex-
traoꝛ. cog. ⁊ vide aliq̃s rõnes Bar. in. d. l. dic̃ fun-
cto. ⁊ ad mãm vide Inn. i. c. ꝓpter ſterilitatẽ. j. de
locato.

p

Reſbiterum.

Preſbyt̃ cui me-
dietas palme cũ
duobus digitis eſt abſciſa miſſam nõ celebrat ſed
ceteris ſacerdotalibus fungi poteſt. h. d. pͥmo ꝓ-
hibet ⁊ cauſam reddit. ſecũdo permittit ibi. ipſum.
¶ Nota primo bonã regulã ad cognoſcenduꝫ an
⁊ qñ clerico infirmo ſeu debilitato ſit interdicendũ
officiũ ſacerdotale vel ipſiꝰ ꝑs. ſufficit eni oĩs cauſa
ꝗ reddit ipm debilẽ ad exercẽdũ illud officiũ vl̃ de-
formẽ. nã tũc ꝓpter ſcãdalũ ⁊ pͥmo caſu ꝓpter debi
litatẽ eſt ſibi interdicendũ illud officiũ in loco quo
dicte cauſe ſeu altera earũ cõcurrit. ¶ Nota ꝙ ſola
deformitas ſufficit. ⁊ facit ꝓ dicto notabili glo. in. c
ſiq̃s. l. di. ꝗ dicit ꝙ ſi clericꝰ ẽ adeo claudus ꝙ neq̃t
aſcẽdere ad altare ſine baculo nõ ẽ ꝑmittẽdus cele-
brare. ſecꝰ qñ alit̃ eẽt claudus. ⁊ vide ad mãꝫ qđ le.

ꝛ no.in.c.ij.ſ.de cor.vitia. ¶ Ultimo no.ꝙ defor-
mitas vel debilitas nō reddit clericū irregularē ſꝫ
tm̄ reddit impotentē ꝛ inhabilem reſpectu illi⁹ offi
cij in quo ꝓdicta ꝯcurrūt. ¶ In gl.j.in fi. de hoc in
regula factū legitime.de regu.iur.li.vj.ꝛ dic ꝙ ca-
ſus hic ſupueniēs nō facit ac ſi ab initio act⁹ nō va-
luerit ſed ſolū impedit exercitium quatenus viget
impedimentum.ꝛc. ¶ Abbas.

De rectoribus.

Si rector eccle
ſie ſit leproſus
dandus eſt ei coadiutor.h.d.ſcd̄a ibi hoc.
¶ Nota ꝑmo ꝙ morbus lepre ē impedimētū ſuffi-
ciens vt rectori ſeu prelato detur coadiutor qui ha-
beat curam aīarū.Et nota ꝙ iſte coadiutor poteſt
dari ꝑ inferiorē pape.nam ſpāle eſt in epiſcopis et
prelatis ſupioribus vt eis inuitis nō def coadiutor
niſi per romanū pontificē.vt in.c.vno.eo.ti.li.vj.
Alijs ergo pōt ſupior ꝓpri⁹ coadiutorē deputare
arguendo ibi ꝑ locū a ſpeciali.ꝛ ꝑ hoc tex.in.c.ſe.
ꝛ.c.fi. ¶ Nota ibi.eccleſias ingredi.ar.bo.ꝙ lepro
ſo pōt interdici ingreſſus ecclie cum nō pōt ingre-
di ſine ſcandalo aliorū.ꝛ ſic nota ꝙ ſcandalū ē ſuffi
ciens cā ꝙ quis priuef iure ſuo qḋ ꝓcedit vbi illud
ſine peccato fieret vel omitti fieri pōt.vt in.c.ij.de
no.ope.nūci. ¶ Nota ꝙ clerico ꝓhibetur acceſſus
ad eccleſiā ſuam propter leprā.nō ſic ꝯtingit in con
iuge carnali.nam ſibi inuito nō eſt ſubtrahēda vx
or nec ecōtra marit⁹ vxori.j.de cōiu.lepro.ꝑ totū.
Ex quo potes colligere ar.ꝙ fortior ē obligatio in-
ter maritū ꝛ vxorē q̄ꝫ inter ꝓlatum ꝛ eccleſiam.Ex
quo videf ꝙ vinculū cōiugis carnalis ſit fortius q̄ꝫ
ꝯiugis ſpūalis. ¶ Ultimo no.ꝙ coadiutor dꝫ viue
re de facultatib⁹ ecclie ꝛ inde recipere ꝯgruā porti
onē. ¶ Sed hic iſurgit qḋ notabilis ꝛ quotidiana
quid ſi redditus ecclie nō ſufficiūt coadiutori ꝛ ꝓla
to egrotanti.glo.fi.tenet ꝙ ē prouidēdū primo co-
adiutori ꝛ ꝓlato infirmo ꝓuidebit ep̄s.allat.lxxxij
di.in.§.j.ꝛ.c.j. Illa tamē iura hoc nō probant ſꝫ tm̄
faciunt in ar.in eis enim dicif ꝙ ep̄s dꝫ prouidere
paupibus ꝛ his qui manib⁹ laborare nō poſſunt.ꝛ
forte ob hoc Uin.tenuit h̄ ꝯtrariū dicēs ꝙ ifirmo ſub-
ueniendū eſt in loco.xviij.q.ij.in.c.in nullo.ſꝫ illō
c.nō loquif in hoc caſu.Do.car.refert ſe ꝯſuluiſſe
ꝯ hanc glo.ꝛ cōcludit ꝙ primo ſubueniendū ē pre-
lato infirmo ꝛ coadiutori ſubueniaf ꝑ ep̄m vel pa-
rochianos.motus qꝛ prelat⁹ infirmus cenſetur de
ſeruire.vt in.c.j.ſ.eo.ꝗ ei tanq̄ꝫ digniori ſubueniē
dum eſt.Itē facit tex.in fi.dū cōgruā portionē mā-
dat dari coadiutori ergo ꝓlato infirmo relinquūf
ceteri prouent⁹ ꝛ ſic prelatus infirm⁹ videf hic po-
tior.Sed ꝯ hanc ſcd̄am ꝯſiderationē ſuam ꝛ cōtra
hunc tex.adduco tex.c.ſe.vbi mādaf vt neceſſaria
dūtaxat denf infirmo ꝗ reliqua ſūt in diſpoſitione
coadiutoris. Et ex hoc inſurgit aliud dubiū nō ta
ctū hic ꝑ doct.videlicet q̄s dꝫ habere diſpēſationē
redditū eccleſie.nā iſte tex.facit ꝙ prelatus infir-
mus.in ꝯtrariū facit.c.ſe. Ego ſic diſtinguerem ꝙ
aut infirmitas impedit adminiſtrationē in tēpora-
libus ꝛ ſpūalib⁹ ꝛ tūc coadiutor habet adminiſtra-
tionē in vtriſq̄ ꝛ debet dare ꝯgruā portionē infir-
mo ꝛ cōgruā retinere ꝓ ſe ꝛ reliquos fructus ꝯuer
tere in vtilitatē eccleſie ſeu diſpenſare ſicut tenetur
bonus rector.ꝛ ſic poteſt intelligi tex.ſequēs.ꝛ fac
c.penul.de cle.nō reſi.ꝛ.c.peruenit.de appel.ꝛ qḋ i
materia coadiutoris dicā in.c.fi.aut infirmitas ſo-
lū reddit impotentē in ſpūalibus ꝛ tūc cū officium
coadiutoris ſe nō extēdat ad tpalia prelatus ꝑcipit
omnes reddit⁹ ꝛ dabit ꝯgruā portionē coadiutori
hoc caſu ꝓcedit iſte tex.nā pondera ꝙ ſolū daf hic
coadiutor cure aīaꝝ. ¶ Quid aūt ſi reddit⁹ vtriq̄
nō ſufficiant.attingendo ꝑncipalē q̄ōnem ſali pōt
teneri ex quadā bona eq̄tate vt prelatus infirmus
ꝓferatur ꝛ ad prouidendū coadiutori cōpellantur
parochiani.ꝑ hoc vide bonā glo.in ſili.de ꝯſe.di.
j.in.c.oīs xp̄ianus.ꝛ qḋ no.ſ.c.de his.j.de ec.edi.
in quibus iuribus no.ꝙ ſi p̄ſbyter nō pōt ꝯgrue vi
uere ex redditibus ecclie pn̄t parochiani ꝯpelli ad
ſubueniēdū ſibi.qḋ ego intelligo qn̄ ſacerdos alif
viuere nō pōt.al's autē tenef ꝓpria induſtria victū
querere ꝛ imputandū ē ſibi ꝙ beneficiū exiguū ac-
ceptauit.xcj.di.clericus victū.ꝛ.c.j.de cele.miſ.ꝓ
h̄ facit qḋ no.doc.in.c.ex p̄ſentiū.j.de pig.vbi no
tabiliter ſentiūt doct.ꝛ ꝑncipaliter Io.an.ꝙ etiam
res eccleſie pōt prelat⁹ pignorare ꝓ ſua ſuſtentatio
ne ſi aliter viuere nō poteſt.facit.c.aux.xij.q.ij.Et
ad deciſionē ꝑncipalē bn̄ facit rō.c.j.ſ.e.ne alij ter
reanf a clericatu videntes clericos deſeri tp̄e infir-
mitatis. ¶ In glo.in.ū.curā.h̄ glo.colligit arg.ꝙ
coadiutor ſit prelatus.Et pōt elici ar.ꝙ ꝓlatus dica
tur quaſi ante latus.i.alijs ꝑpoſitus ſꝫ iſte coadiu-
tor deputaf ad curam aīarū exercendā ꝗ eſt ꝓlatus
Sed glo.fi.in fi.colligit ar.in ꝯtrium.ꝛ poteſt argu
mentari hoc modo.coadiutor habet hic ſolū vnā
portionē ex redditibus ecclie ꝗ nō eſt ꝓlatus qꝛ pre
latus habet liberā adminiſtrationē oīm redditū
vt in.c.cū nobis.i fi.ſ.d cle.veritas ē ꝙ coadiutor
nō eſt ꝓlatus ſed ſolū habet exercitiū cure.vn̄ ius
ꝓlature ꝛ cura in habitu reſident penes infirmū.vt
ſatis probaf in.c.vno.§.fi.eo.ti.lib.vj.Itē probat
diuerſitas vocabuloꝝ.nam ſi eēt prelatus nō dice
retur coadiutor.in.l.ſi idem.C.de codicil.vbi dicf
ꝙ teſtamentū ꝛ codicillus nō ſūt idē al's quare eēnt
diuerſa vocabula.ꝛ hic nō ſunt alia.

Ueteranos.

Si rector ecclie ſit lepro-
ſus ab adminiſtrationis
officio remouef ſed de bonis ecclie ſuſten-
tatur.ſecūda ibi.dicim⁹. ¶ No.ꝑmo ibi diuino iudi
cio ꝙ q̄n̄q̄ corporis infirmitas ſeu morbus ꝓuenit
diuino iudicio propf pctā hominū.ad hoc vide qḋ
no.in.c.cū infirmitas.j.de peni.ꝛ remiſ.ꝛ ibi dixi.
ꝛ in.c.cū ꝑcuſſio.vij.q.j. ¶ Nota ſecundo ibi prela
tionis officio.ꝙ rector eccleſie parochialis pōt dici
prelatus.ꝛ in hoc tene menti iſtum tex.Sepe enim
ad hoc.c.ſoleo allegare.eſt enim prelatus i foro pe
nitentiali.ꝛ intellige ꝙ eſt prelatus largo ſumpto
vocabulo.ſtricto autem non dicif prelatus.vt no.
Pau.in cle.dudum.de ſepul.ꝛ facit qḋ no.in.c.ij.
de iudi.ꝛ ibi dixi.nam proprie habēs iuriſditionē
poteſt dici prelatus.ꝛ facit qḋ habef in.c.j.de eta.
ꝛ quali. ¶ Nota ibi ꝙ ꝑ ſcandalo ꝛ abhominatiōe

rē. ꝙ propť bonū publicum poteſt quis remoueri
ab eccleſia ſua licet nulla cauſa ex culpa ſua ꝓuene
rit. ꝑ hoc qđ no. Inno. in. c. niſi cum pridem. de re
nunci. ⁊ Jo. an. in regula qđ ob grām. de reg. iur.
li. vj. in mercu. ⁊ hoc notabile ē verū ex ſe vt ex to-
to poſſit remoueri ob hāc cām. ſed rōne infirmitatꝭ
nō videť hoc ꝓcedere vt ex toto remoueať. ar. hic
in fi. ⁊ in. c. p̄cedenti. ⁊ de hoc. j. cū glo. ¶Ultimo
nota ꝙ incidēs in infirmitatē ꝑpetuam ſuſtētādus
ē de redditibus eccleſie ſue. vnde non debet deſeri
tpe infirmitatis. Et nota ꝙ alimēta ſūt ſibi exhibē-
da iuxta facultates eccl'ie. facit. l. cū alimenta. ff. de
alimē. ⁊ cib. lega. In glo. in. v̄. adminiſtratiōis ibi
⁊ dandus ē huic coadiutoꝛ. ⁊ p̄ma opi. videť veri-
oꝛ ⁊ cōioꝛ per. c. ſ. proxi. qđ loquitur de morbo le-
pre ⁊ tamē ſolum prouidet de coadiutoꝛe. Nec ob.
iſte tex. dum dixit eū remouendum ab adminiſtra
tionis officio qꝛ debet remoueri quo ad exercitiuꝫ
ſed ius prelature remanebit penes eum. nā ꝑ hanc
ꝓuiſionē ꝓuidetur infirmo ⁊ populo. vt i. c. ſeqūti
in fi. Hoſti. tñ diſtinguebat inť epm ⁊ inferioꝛē pla-
tum vt ep̄o detur' coadiutoꝛ. vt in. c. ſe. aliter vero
remoueať. ſ; Jo. an. ⁊ cōiter alij ſequētes tenēt pri
mū dictū indiſtincte. nā videm⁹ ꝙ propter moꝛbuꝫ
lepre nō diſſoluiť matrimoniū carnale licet nō poſ-
ſit ibi ꝓuidere de coadiutoꝛe. multo foꝛtius nō de-
bet diſſolui ſpūale in quo pōt ꝓuideri ꝑ coadiuto-
rem. Itē poſſet cōtingere ꝙ ſaltē diuino miraculo
iſte liberareť ab infirmitate ⁊ ſi ſubſtitui⁹ nō poſſet
remoueri inde remaneret iſte priuatus ſine culpa
ſua. Cōclude ergo ꝙ aut nō poteſt ꝗs adminiſtra-
re ſine ſcādalo populi. poteſt tñ retinere ius p̄latu
re ⁊ tunc ꝓuidebiť ꝑ dationē coadiutoꝛis. ſi āt nō
poteſt retinere etiā ius prelature ſine ſcādalo vt qꝛ
ē exoſus populo ꝓpter delictū foꝛte ⁊ ſibi imputat
⁊ poterit tūc remoueri. ſ; dꝫ ſuperioꝛ ſibi ꝓuidere
de bono cābio. vt no. dicit Inno. in. c. niſi cū p̄dē
de renun. ⁊. ſ. tetigi. ⁊ vide ad intellectum hui⁹. c.
qđ dixi in precedenti. Poteſt tñ ſm aliā lec. glo. col
ligi ex tex. alia practica vt infirmo ꝯſentiente alius
ſubſtituatur in totū ſed ſuperioꝛ decernat egrotan
ti alimēta q̄diu vixerit. ⁊ poterit h̄ fieri ſine pecca-
to cū hoc nō procedat ex pactione inter ſubſtitutū
⁊ egrotantē ſ; ex diſpoſitione iuris ⁊ ſupioꝛis ⁊ in-
tellige ſi nō infirmitas ē ꝑpetua. de q̄ diceť. j. in. c. fi.

c Ex parte. Ep̄o qui ꝓpter moꝛbū in-
curabilem paſtoꝛale offi-
ciū exercere nō poteſt dādus eſt coadiutoꝛ
Sūt due partes. ſcđa ibi verum. ¶Nota p̄mo ibi
incurabili moꝛbo. ar. ꝙ nō ꝓpter quēlibet moꝛbū
dandus eſt ei coadiutoꝛ. ſ; debet eē incurabilis. ad
hoc. c. vnicum. eo. ti. li. vj. ⁊ no. in. c. ſe. ¶No. ſcđo
ibi. p̄ncipes. ⁊c. ꝙ principatus terre ⁊ ciues ciuita-
tis nō poſſūt prouidere de coadiutoꝛe ſed poſſunt
ſupplicare ſuperioꝛi vt ſuperioꝛ eis prouideat de ꝓ
lato. ¶Item nota ibi. nec poſſis nec debeas. ꝙ q̄-
dam poſſumus que nō debemus. quedam v̄o nō
poſſumus nec debemus. quedam poſſumus ⁊ de-
bemus. nam multa poteſt papa que facere nō de-
bet cum iudicari ab alio regulariter nō poſſit. ad h̄

ix. q. iij. c. alioꝝ. ⁊. c. nemo. ¶Nota ꝙ metropolita
nus nō poteſt prouidere ſuffraganeo de coadiuto
re. ſpectat enim hoc ad ſolū papam in ep̄is ⁊ ſupe-
rioꝛibus. de quo dic vt habeť plene in. c. vno. co.
ti. li. vj. ¶Ultimo no. ꝙ ꝑ dationē coadiutoꝛis ꝓ-
uidebitur populo ⁊ egrotanti. nā ꝓuideť populo
qꝛ habet exercere officiū egrotantis. ꝓuidetur īfir-
mo. tuꝫ qꝛ coadiuuat eum in officio ſuo. tum quia
nō remoueť a prelatura. ¶Sed hic dubitatur per
doc. nunquid electus ⁊ cōfirmatus nōdum conſe-
cratus ſit remouendus ex toto propter moꝛbū in-
curabilē ſupuenientē. Uin. tenuit hic ꝙ ſic cuꝫ iſte
adhuc nō habet plenū ius cū reſtet cōſecrationis
munus a quo remoueri poteſt ꝑ exceptionē. vt in
c. ſup his. j. de accu. ſ; ꝯriū ipſe ſentit in. c. fi. đ coꝛ
po. vici. motus. per. c. cum in cunctis. ſ. de elec. in
§. hoc ſane. vbi patet ꝙ ſi propter infirmitatem nō
pōt quis ꝓmoueri ad oꝛdinē requiſitum nō debet
a beneficio remoueri. Et dicit hic Jo. an. ꝙ foꝛte il
lud dictum intellexit in nō ep̄o iſtud in ep̄o. ⁊ vide-
tur placere do. An. vt iſte remoueať. Ego dubito
ꝑ. c. ij. de tranſla. p̄la. vbi diciť ꝙ conſecratio nō ad
dit ad vinculū cōiugale. vnde ex quo ſine culpa ꝓ
moueri nō poteſt indignum eſt vt remoueať. vt in
d. §. hoc ſane. ſecus ſi culpa ſua incidiſſet in infirmi
tatē. ar. c. j. de eta. ⁊ quali. ¶In gl. fi. ibi. paſtoꝛalis
vbi plene habeť de coadiutoꝛe ep̄i.

c Conſultationibus. Ex-
re ē.
⁊ nō ſūmatur. No. ꝙ in dignitatib⁹ inferi
oꝛibus prouidendum eſt ꝑ dationē coadiutoꝛum.
⁊ intellige vbi archidi. haberet multa explicare. nā
in quibuſdā locis multū adiuuat officiuꝫ ep̄i iō ap
pellať ocul⁹ ep̄i. i. c. j. de offi. archi. Et vt habeať mā
coadiutori q̄rā poſt doc. Et p̄mo q̄d ſit coadiutoꝛ.
Dic ꝙ ē is q̄ dať ex cā đ iure vł iudici aucte ad coad
iuuādū officiū p̄ſidēti. Et đr coadiutoꝛ a coadiuuā
do ſicut tutoꝛ a tuendo ⁊ ꝓcuratoꝛ a ꝓcurando ¶
Scđo q̄riť qualis debet eē coadiutoꝛ. dic ꝙ debet
ꝯſiderari officium ad qđ deputatur. ſi eni deputať
in tp̄alib⁹ tm̄ tūc dꝫ eē ꝓuidus ⁊ diſcretus ita vt tē
poꝛalia bñ ſciat regere ⁊ gubernare. ſi v̄o datur in
ſpūalib⁹. puta ad curā aīarū tūc dꝫ hr̄e ſciam ꝑ quā
ſciat ꝓplm regere ⁊ al's ſit diſcretus ⁊ honeſtus. Et
in ſūma pōt dici ꝙ habere dꝫ req̄ſita ad illud offici
um in quo deputatur coadiutoꝛ. ideo ſi dať regi
dꝫ eē magnanim⁹ ⁊ potēs ꝑut habeť in. c. grandi.
de ſup. neg. p̄la. li. vj. ¶Tertio q̄riť cui⁹ etatꝭ eē de
beat. cōiter ꝯcludiť ꝙ dꝫ eē illi⁹ etatis q̄ requiriť in
adminiſtratione illi⁹ officij. vñ ſi dať curatoꝛ dꝫ ha
bere. xxv. annos. ⁊ videť expſſū i. c. nemo deinceps
de elec. li. vj. ſi dať ep̄o dꝫ cōpleuiſſe. xxx. annū. qꝛ
hāc etatē dꝫ hr̄e ep̄s. vt i. c. cū in cunctis. de elec. di
cit tñ Jo. an. de h̄ vltimo ſe dubitare ⁊ ita tranſit.
Ego dicerē ꝙ aut deputať ep̄o in tp̄alib⁹ dūtaxat ⁊
videť ſufficere ꝙ habeat. xxv. annos. qꝛ illa etas ē
ꝑfecta q̄ ad adminiſtrationē tp̄alem. nā in tali etate
pōt eē tutoꝛ ⁊ curatoꝛ ⁊ ꝓcuratoꝛ. l. fi. đ legit. tu. ⁊ i
c. q̄ generaliter. de ꝓcu. li. vj. ſ; ſi deputať in ſpūali-
bus tunc poſſet procedere p̄mum dictū vt req̄rať

xxx.annis.q2 illa etas eſt multum matura que req
ri debet in adminiſtratione officij epiſcopalis cum
multa ardua acturus ſit. Et aduerte q2 ſi nõ eſt epi
ſcopus nõ poterit exercere põtificalia ſed iuriſditi-
onem epalem tm̃. ſi vero als ẽ eps poterit hec exer
cere.ar.c.aqua.de cõſecra.eccl'.vel alta. ¶ Quar-
to dubitatur nunquid laicus poſſit deputari coad
iutor.ꝛ cõmuniter tenet ꝙ deputari non poteſt illi
officio cui preeſſe noie proprio nõ poteſt ſed officio
cuius eſt capax poterit coadiutor deputari.vñ po-
teſt eẽ coadiutor regis vel principis.vt in.d.c.grã-
di.ſed nõ poteſt eſſe coadiutor clerici in ſpirituali-
bus q2 laicus ſpiritualia adminiſtrare nõ poteſt.vt
in.c.ij.de iudi.nec in tpalibus.q2 nõ debet eẽ laic⁹
generalis adminiſtrator eccleſie.lxxix.di.indica-
tum.dixi in.d.c.ij.puto tamẽ ꝙ papa poſſet cũ de-
putare coadiutorem etiam in ſpiritualibus.nã po-
teſt dare laico poteſtatẽ excõicandi.vt no.gl.xxxij.
q.j.verum.in.c.bene quidem.xcvj.di. ꝛ cõmittere
cauſam ſpũalem.vt no.in.d.c.ij. ſed ea que cõpe-
tunt ſoli ſacerdoti vt ẽ cõfectio euchariſtie non põt
papa cõmittere laico.vt dicit glo.no.in.c.pueniſt.
xcv.di.q2 deus hoc cõmiſit ſolis ſacerdotib⁹.in.c.
j.in.§.vna.ṽ.de ſacra vnc.vnde licet papa ſit ſolu-
tus legibus ſuis nõ tñ eſt ſolutus lege diuina.xxv
q.j.in.c.ſunt quidã.ꝛ vide qð dixi in.c.ſignificaſti.
de fo.compe.vbi tetigi nunqd papa teneat ꝯfiteri
peccata ſua ita vt cõſtitutio.c.oĩs.de peni.ꝛ re.cuꝫ
liget. ¶ Quinto querit nũquid femina poſſit depu-
tari maſculo vel ecõtra.aut femina femine. Ad pri
mũ cõiter tenet ꝙ nõ.tum q2 femina nõ dꝫ ſe immi
ſcere cetibus viroꝝ.in.c.mulieres.de iudi.lib.vj.
tum quia iſtud officium eſt virile qð nõ cadit in fe
minã.in.c.dilecti.de arbi.maſculus autẽ nõ videt
poſſe deputari femine propter primã rõnem.ꝫ fe-
mina femine poteſt deputari in officio in quo põt
eẽ ipſa principalis.vnde monialis põt deputari in
coadiutricẽ abbatiſſe ſeu prioriſſe cũ poſſit eſſe ab-
batiſſa ſeu prioriſſa.nam hoc caſu iſtud officiũ nõ
ẽ virile cũ cadat in muliere. ¶ Dubitat ꝛ ſexto de
religioſo nũquid poſſit deputari coadiutor.ꝛ com
muniter videt ꝙ põt deputari illi officio cui preeſſe
poteſt principalit.ꝛ ſic põt eẽ coadiutor epi abbati
ꝛ rectoris curati. Nec ob.ſi dicat ꝙ hoc officiũ non
ẽ perpetuũ.q2 mortuo prelato ciuiliter vel natura-
liter eſt extinctũ officium ſuum.ꝛ ſic cũ nõ deſinat
eẽ clauſtralis ꝛ ſub obediẽtia ſui abbatis nõ videt
ꝙ poſſit ꝓmoueri cũ nõ habeat velle ꝫ dependeat a
volũtate abbatis.xij.q.j.nolo.Jo.an.h nõ ob.te-
net primũ ꝛ cõiter omnes doc.dant ſimile.nã vide
mus ꝙ ꝓmouent ad vicariatũ alicuius epi qð qdẽ
officiũ eſt tẽporale.iuxta no.in cle.ꝛ ſi principalis.
de reſcrip. Eſt eni hoc officiũ curatuꝫ ꝛ ordinariũ.
ad hoc.c.ex frequẽtib⁹.j.ti.ꝑ. Nec ob.ſm cũ obie
ctum cõtẽplatiõis.nã tolerant ꝓpt bonũ publicũ
ſeu mai⁹ bonũ.nã ociũ monachale nõ ẽ ꝓferenduꝫ
neceſſitati eccle.vt dicit tex.xvj.q.j.c.vos.ꝛ.c.qui
ve re. Nec obſtat defect⁹ ꝓprie volũtatis q2 ſupplet
p licẽtiã ſui ſupioris.ꝛ p hoc optime facit tex.i.c.ij.
de teſta.li.vj.vbi deputat executor teſtamenti cuꝫ
licentia ſui ſupioris.illi autẽ officio cui preeſſe nõ
põt ꝑncipaliter nõ põt coadiutor deputari. ¶ Vlti
mo quero p quẽ debet deputari coadiutor.cõmu-
niter tenet ꝙ in epis ꝛ ſupiorib⁹ deputatio ſpectat
ſolũ ad papã.ꝛ h ẽ clarũ.vt pꝫ in.c.vno.ꝑ alle. In
alijs citra epm ſpectat ad eũ qui põt ꝑlatũ inuitum
deſtituere ſeu ipſius ceſſionẽ admittere.nã quẽad-
modũ ſolus papa depõit epos ꝛ ſupiores ita ꝛ ipſe
ſolus coadiutorẽ dare põt.ſecus in alijs cuꝫ poſſit
deſtitui per alios citra papã. Sed no.q2 doc.ſenti-
unt ex his verbis ꝙ ſi collatio beneficij ſpectat ad ꝑ
latuꝫ inferiorẽ epo ꝙ datio coadiutoris pertinebit
ad epm.q2 habẽs collationẽ tm̃ non põt inuitũ de
ſtituere nec admittere renũciationẽ.iuxta no.i cle.
vnica.de renun.ꝛ intellige niſi beneficiũ illud ple-
no iure eẽt ſubiectũ illi prelato inferiori.nam tunc
ille eſt quaſi eps reſpectu illius beneficij.vt i.c.vni-
co.de capel.mo.li.vj.

¶ De inſtitutionibus. Rubrica.

¶ Cõtinuat ad precedentia. Supra viſum ẽ de col
latione ꝓbendaꝝ ꝫ q2 parũ ẽ ꝯferre niſi ſequat inſti
tutio.iõ ſubijcit hec rubrica de inſtitutionib⁹.vl' ali
ter ꝛ ſic. Quia dubitari poſſet ad quẽ ꝑtinet colla-
tio ſeu inſtitutio ꝓbendaꝝ ꝛ bñficioꝝ iõ poſt rubri
cam de prebendis ſubijcit hanc rubricam.

Non amplus Nume
rus de
ricorũ debet inſtitui in eccleſijs col
legiatis ſm facultatẽ ipſaruꝫ.h.d.
¶ Nota primo ꝙ i eccleſijs vbi nu
merus nõ eſt determinat⁹ ſuccedit
quedã iuris determinatio vt tot recipiant qt pñt ſi
ne penuria ex redditibus eccleſie ſuſtentari.ꝛ tene
menti iſtũ tex.q2 quotidie allegatur. Et collige bo
nã practicã ꝯ prelatos qui intuitu auaricie nolunt
inſtituere multos monachos vl' clericos i eccleſia.
Nã pñt cõpelli p ſuperiores eorum.vt tot ponant
quot pñt de redditib⁹ eccleſie ſuſtẽtari. Et non tra-
das obliuioni h ꝛ intellige ꝙ etiã habeat reſpectuſ
ad alia onera eccleſie.nã ex redditib⁹ eccleſie nõ ſo-
lũ clerici ſunt paſcendi ꝫ ipſa eccl'ia eſt reparanda
ꝛ hoſpitalitas ſolita tenẽda in.c.paſtoralis.de his
que ſi.a prela.ꝛ in.c.de monachis.ṽ.de ꝓben.cum
ſi. ¶ Nota ſecũdo ar.ꝙ appellatione clericoꝝ ſeu
eccleſiarum nõ veniũt monachi ſeu ipſoꝝ mona-
ſteria qð verum eſt in ſtricta ſignificatione als ſec⁹
vide glo.in.c.iij.de ſupplen.ne.prela. ¶ No.ibi abſ
ꝗ penuria.ſatis eni eſt ꝙ ſine penuria ibi eſſe pñt
lꝫ nõ cõmode.nam ſepe põt qs ſine penuria viue-
re cũ.xl.florenis ꝫ nõ cõmode.vide ad h bo.gl.i.c
j.de ſtatu reg.li.vj.in fi.ꝛ hodie ibi determinatur
i monaſterijs monialiũ vt nõ teneat receptio facta
vltra ꝙ ſupperãt facultates monaſterij. ¶ Vltimo
potes colligere exceptionem proponẽdam contra
impetrantem in eccleſijs non numeratis vt q2 red-
ditus eccleſie non ſufficiunt ad tantũ numeꝝ ſup-
portãdũ.ꝛ facit.c.fi.de ꝓſum. ¶ In glo.ibi a nume
ro cõſueto. Aduerte nã hec gl.ꝓcedit i eccl'ia in q ẽ